

Αθήνα, 31 Ιουλίου 2024

Αγαπητοί γονείς,

Γνωρίζουμε πλέον πολύ καλά όλοι μας ότι οι φετινές κατασκηνώσεις στην αγαπημένη μας Βραυρώνα, πέρα από τα όσα πολλά και ανεκτίμητα έζησαν και πήραν τα παιδιά που συμμετείχαν σε αυτές, συνοδεύθηκαν και από εξελίξεις που προκάλεσαν σε όλους μας βαθύτατη λύπη, αλλά και έντονο προβληματισμό. Και είναι ασφαλώς χρέος μας, αφενός μεν να εκφράσουμε αυτή τη βαθύτατη λύπη, αφετέρου δε να μοιραστούμε τον έντονο προβληματισμό.

Κατά τη διάρκεια της προβλεπόμενης διαδικασίας αδειοδότησης της Κατασκηνώσεώς μας, βρεθήκαμε αντιμέτωποι με δυσανάλογες απαιτήσεις από την πλευρά της Περιφέρειας. Δυσανάλογες, γιατί τίποτε από όσα προβλήθηκαν φέτος ως ανυπέρβλητα προβλήματα δεν είχε αξιολογηθεί ως τέτοιο όλα τα προηγούμενα χρόνια, ούτε γιατί έχει αλλάξει κάτι στις προβλεπόμενες απαιτήσεις. Δυσανάλογες, και γιατί ουδέποτε είχαν προβληθεί ή προβλήθηκαν ανάλογες αξιώσεις σε άλλες κατασκηνώσεις που γνωρίζουμε. Ούτε και γενικά είχαμε ή θα μπορούσαμε να έχουμε την παραμικρή ένδειξη ότι φέτος θα μπορούσε να υπάρξει το παραμικρό πρόβλημα. Και εννοείται βεβαίως ότι τίποτε από τα προβληθέντα ως προβλήματα δεν θα μπορούσε επ' ουδενί να αξιολογηθεί εύλογα ως απειλή για την υγεία και ασφάλεια των παιδιών, η οποία είναι σταθερή, αταλάντευτη και αυτονόητη προτεραιότητα όλων μας.

Ακόμη κι έτσι, θεωρήσαμε ότι υποχρέωσή μας δεν ήταν να κρίνουμε τις απαιτήσεις που προβλήθηκαν από την Πολιτεία. Αυτό θα μπορούσαν ενδεχομένως να το κάνουν άλλοι. Δική μας υποχρέωση ήταν να ανταποκριθούμε σε αυτές, ώστε να διασφαλίσουμε ότι τα παιδιά μας και φέτος θα χαίρονταν και θα απολάμβαναν αυτό που χαρήκαμε και απολαύσαμε και εμείς στο παρελθόν και για το οποίο είμαστε τόσο ευγνώμονες. Και έτσι, όλες οι απαιτήσεις καλύφθηκαν. Δεν έχει σημασία αν κάποιες θα μπορούσαν να αξιολογηθούν ως υπερβολικές και εξεζητημένες, όπως π.χ. ότι δεν υπήρχε στην κουζίνα λιποσυλλέκτης... Δεν έχει σημασία αν η κάλυψη κάποιων απαιτήσεων είχε υψηλό κόστος, όπως η κατασκευή εσωτερικής περίφραξης (εννοείται ότι εξωτερική υπάρχει), για την οποία εντούτοις είχαμε τον Μάρτιο ρητή διαβεβαίωση από την Περιφέρεια ότι μπορούσε να γίνει μέχρι το τέλος του 2024, και γι' αυτό κρίθηκε καλό να γίνει μετά το τέλος της κατασκηνωτικής περιόδου το φθινόπωρο. Παρά ταύτα, όμως, και αυτό προβλήθηκε ως λόγος που θα εμπόδιζε την αδειοδότηση της Κατασκηνώσεως... Τίποτε από όλα αυτά δεν είχε τόση σημασία, όση σημασία είχε να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις, για να εξασφαλίσουμε την απρόσκοπτη λειτουργία της Κατασκηνώσεώς μας και να μην απογοητεύσουμε τα παιδιά, τους γονείς και τα στελέχη μας.

Και έτσι, αισίως, όλες οι «εκκρεμότητες» τακτοποιήθηκαν. Και αυτό αναγνωρίστηκε, άλλωστε, από επιτροπή της Περιφέρειας που επισκέφθηκε την Κατασκήνωση, χθες, 30 Ιουλίου 2024. Όμως... το κακό είχε γίνει. Η Κατασκήνωση δεν μπορούσε να λειτουργεί, από τη στιγμή που μας ανακοινώθηκε από την Περιφέρεια η μη χορήγηση αδείας, ακόμη και αν τελικά η ίδια η Περιφέρεια επρόκειτο να αναγνωρίσει ότι, και όμως, δεν υπήρχε πρόβλημα. Και επιπλέον, ο επανέλεγχος που βεβαίως αιτηθήκαμε, για να πιστοποιηθεί ότι δεν υπήρχε πρόβλημα, δεν μπορούσε να γίνει με παρουσία κατασκηνωτών στον χώρο της κατασκήνωσης.

Κάπως έτσι, βρεθήκαμε υποχρεωμένοι να ψάξουμε... διέξοδο στο αδιέξοδο. Να αναζητήσουμε κάποια εναλλακτική λύση, που θα μπορούσε, όχι βέβαια να εξαλείψει, αλλά τουλάχιστον να ελαχιστοποιήσει τη ζημιά. Η αναζήτηση έγινε έγκαιρα, μεθοδικά και οργανωμένα. Το γεγονός ότι αποτελούμε κομμάτι ενός ευρύτερου χριστιανικού έργου, με εξάπλωση σε όλη την Ελλάδα, εξασφάλισε μια τέτοια λύση. Και έτσι, η τρίτη περίοδος της Κατασκήνωσής μας θα φιλοξενηθεί στο φιλόξενο Κούμανι της Ηλείας.

Εξυπακούεται, παρ' όλα αυτά, ότι δεν μπορούμε παρά να νιώθουμε βαθύτατη λύπη. Δεν είναι δεδομένο και αυτονόητο ότι αυτή η λύση, με τη μικρή έστω μετάθεση των ημερομηνιών, δεν προκαλεί προβλήματα, μικρότερα ή και μεγαλύτερα, σε οικογένειες που ουδεμία ευθύνη φέρουν. Και μόνο το γεγονός ότι τόσες και τόσες οικογένειες νιώθουν απορημένες, απογοητευμένες, ίσως ακόμα και προδομένες ή πληγωμένες δεν θα μπορούσε παρά να γεννά βαθιά οδύνη, σε όποιον τουλάχιστον έχει στοιχειώδη κατανόηση...

Όλη αυτή η κατάσταση που αντιμετωπίσαμε φέτος προκαλεί βεβαίως σε όλους μας και έντονο προβληματισμό. Αλλά μας δημιουργεί και μία υποχρέωση. Την υποχρέωση να συστρατευθούμε όλοι μας, με όλες μας τις δυνάμεις, χωρίς αστερίσκους και εγωκεντρικές προϋποθέσεις, σε αυτό το έργο που όλοι μας γνωρίζουμε, αγαπάμε και τιμάμε ως ΕΡΓΟ ΘΕΟΥ. Δεν μπορούμε πια να έχουμε την αξίωση από την Πολιτεία ή τους κρατικούς υπαλλήλους να είναι θετικά προδιατεθειμένοι απέναντι σε αυτό το έργο. Ούτε καν να το γνωρίζουν και να το αγαπάνε όπως το γνωρίζουμε και το αγαπάμε εμείς... Και, όπως αποδεικνύεται, ούτε ακόμη και να έχουν και να επιδεικνύουν σωστή και μετρημένη κρίση, ώστε να εφαρμόζουν σωστά ακόμα και αυτήν την κείμενη νομοθεσία... Μπορούμε όμως και πρέπει να έχουμε την αξίωση από τους εαυτούς μας να μην υπάρξει στο εξής τίποτα που γνωρίζουμε ότι θα μπορούσαμε να κάνουμε και δεν θα κάνουμε, για όλα αυτά που αγαπάμε και τιμάμε.

Με εκτίμηση

Χριστιανικές Μαθητικές Ομάδες